

Nr 88.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse från viss betalningsskyldighet på grund av statsbidrag till ett sänkningsföretag av sjön Suolojaure i Arvidsjaurs socken av Norrbottens län; given Stockholms slott den 4 februari 1938.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Pehrsson-Bramstorp.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 4 februari 1938.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Pehrsson- Bramstorp, anför:

Den 7 november 1913 beviljade Kungl. Maj:t statsbidrag med 3,500 kronor från norrländska avdikningsanslaget till ett företag avseende sänkning och uttappning av sjön Suolojaure å kronoparken Långdalen i Arvidsjaurs socken av Norrbottens län, varjämte Kungl. Maj:t fastställde arbetsplan för företaget. Rörande företagens utförande antogs kontrakt den 8 februari och den 28 juli 1914 med skogstorpären P. W. Nordholm i Arvidsjaur. För kontraktets fullgörande tecknades enligt förbindelse den 24 mars 1914 borgen av grosshandlarna Algot Degerstedt i Luleå och Gust. Julin i Östersund. Av statsbidraget har utanordnats sammanlagt 2,450 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1938. 1 saml. Nr 88.

På grund av att ifrågavarande företag icke inom föreskriven tid fullbordades, förordnade Kungl. Maj:t den 30 april 1927, att all vidare utbetalning av till företaget beviljade medel skulle inställas, samt anbefalldes tillika statskontoret att omedelbart återfordra vad av statsbidraget redan uppburits jämte fem procent ränta. Sedermera medgav Kungl. Maj:t anstånd med de statskontoret anbefallda åtgärderna till den 1 augusti 1929, till vilken dag företaget skulle vara fullbordat. Genom beslut den 11 oktober 1929 medgavs ytterligare anstånd till den 1 oktober 1930. Ifrågavarande företag blev emellertid icke utfört till nämnda dag. Genom lagakraftvunna utslag förpliktades sedermera Nordholm samt Julin och Degerstedt att till statskontoret av statsbidragets kapitalbelopp utgiva 2,450 kronor jämte ränta och ersättning för rättegångskostnaderna. Räntan uppgick den 30 juni 1937 till 2,399 kronor 90 öre.

Nordholm samt Degerstedt och Julin hava nu i en i september 1937 dagtecknad ansökan hemställt, att såsom full betalning för statsverkets fordran på dem på grund av statsbidraget måtte godtagas ett kontant belopp av 200 kronor. Såsom skäl för sin ansökan hava sökandena uppgivit, att deras ekonomiska förhållanden voro sådana, att de icke voro i stånd att gälda statsverkets ifrågavarande fordran.

Rörande sökandenas personliga och ekonomiska förhållanden har upplysts i huvudsak följande. Nordholm är 64 år och gift. Han arrenderar för närvarande i Viståsen ett kolonat av kronan. För sitt uppehälle äro makarna Nordholm i stort sett hänvisade till dem tillkommande folkpension. Makarna äga tillgångar till ett värde av 355 kronor och skulder — statsverkets fordran däri icke inbegripen — till ett belopp av 450 kronor. Enligt uppgift från vederbörande landsfiskal finnes säkerligen icke någon som helst utsikt, att Nordholm någonsin skall kunna gälda sin skuld till statsverket. Vid försök till verkställighet av utslaget mot honom befanns han sakna utmätningsbara tillgångar. — Degerstedt är 57 år och gift. Han innehar anställning såsom tjänsteman hos svenska aktiebolaget trådlös telegrafi i Stockholm. Hans årslön uppgår till omkring 5,000 kronor. Hans tillgångar utgöras endast av nödiga kläder samt mindre hushållsgeråd. Vid utmätningsförsök den 28 april 1937 befanns han sakna utmätningsbara tillgångar. Han taxerades år 1937 för omkring 4,500 kronor. — Julin är 62 år och gift. Han är anställd såsom kamrer hos aktiebolaget Gärdin & Persson i Östersund. Hans årslön utgör från och med den 1 januari 1937 4,800 kronor. Han kan på grund av lungsjukdom antagas i en nära framtid bliva helt oförmögen till förvärvsarbete. Han försattes år 1930 i konkurs, vilken avslutades utan utdelning till oprioriterade fordringsägare. Han har tillgångar till ett värde av 160 kronor samt skulder — statsverkets fordran däri icke inbegripen — till ett belopp av 22,700 kronor. För år 1937 taxerades han för omkring 5,000 kronor.

Statskontoret har i yttrande den 26 november 1937 under återopande av den verkställda utredningen förklarar sig icke vilja motsätta sig bifall till ansökningsen.

Med hänsyn till vad i ärendet blivit upplyst rörande sökandenas personliga och ekonomiska förhållanden anser jag skäl tala för att statsverket såsom full likvid för sin fordran på grund av ifrågavarande statsbidrag godtager det av sökandena erbjudna beloppet av 200 kronor. Ärendet torde emellertid böra underställas riksdagen. *Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att såsom full betalning för statsverkets fordran på grund av statsbidrag till ifrågavarande sänkningsföretag av sjön Suolojaure i Arvidsjaurns socken av Norrbottens län må godtagas ett belopp av 200 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Sven Ros.